

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Vásárhelyi János Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Vásárhelyi János ügyvéd) által képviselt F. J. felperesnek a N. E. törvényes képviselő által képviselt T. Földtulajdonosi Jogközösség I.r. valamint N. E. II.r. alperesek ellen közgyűlési határozat megsemmisítése iránt a Siófoki Városi Bíróságnál 6.P.20.618/2006. szám alatt indult, a Somogy Megyei Bíróság mint másodfokú bíróság 2007. július hó 15. napján hozott 3/I.Pf.20.900/2007/2. számú ítéletével befejezett perében, - mely perbe az alperesek pernyertessége érdekében beavatkozott a dr. Radnai Szilárd ügyvéd által képviselt S. Zrt. - az említett számú jogerős ítélet ellen a felperes részéről 26. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Somogy Megyei Bíróság 2007. július hó 15. napján kelt 3/I.Pf.20.900/2007/2. számú jogerős ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 nap alatt fizessen meg az alperesi beavatkozónak a S. Zrt-nek 10.000 (Tízezer) Ft felülvizsgálati perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A jogerős ítéletben megállapított és a felülvizsgálati kérelem elbírálása szempontjából irányadó tényállás szerint az I.r. alperes földtulajdonosi közösség 2006. június 19. napján közgyűlést tartott. A közgyűlésen hozott 6/2006. számú határozatban vadászterület kialakítását határozták el, a 7/2006. számú közgyűlési határozatban a tulajdonosok képviselőjének a II.r. alperest választották meg, a 8/2006. számú közgyűlési határozat szerint a vadászati jogot bérbe adták a T. D. Vadásztársaságnak 150 Ft/hektár/év földhasználati díj ellenében, a 9/2006. számú határozattal pedig a kijelölt vadászterület szervezeti és működési szabályzatát fogadták el.

A közgyűlésen részt vett felperes bejelentette, hogy a vadászati jog haszonbérleti díjaként ő 500 Ft/hektár/év díjat ajánl fel.

A közgyűlésen a Magyar Állam tulajdonában és a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet kezelésében lévő erdőterületek tekintetében a Magyar Államot, mint tulajdonost az alperesi beavatkozó képviselte.

A felperes 2006. július 14-én benyújtott keresetében a fentebb felsorolt közgyűlési határozatok érvénytelenségének megállapítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a közgyűlést nem a vadászati törvénynek megfelelően hívták össze, miután T. Község Önkormányzatának hirdető tábláján nem volt 30 napig kifüggesztve a közgyűlést összehívó hirdetmény.

A S. Zrt. a Nemzeti Földalapkezelő Szervezettől nem kapott meghatalmazást, hogy a Magyar Állam tulajdonában lévő erdőterületek vonatkozásában a közgyűlésen képviselje a Magyar Államot.

A 8/2006.(VI.19.) sorszámú határozat pedig az okszerű gazdálkodást sérti, mert a Gy. H. Bérkilövő és Vadgazdálkodási Társulás a szántó területekre 500 Ft/év/hektár haszonbérleti díjat, az erdőterületekre 1.500 Ft/év/hektár haszonbérleti díjat ajánlott fel, amely magasabb volt, mint a határozatban elfogadott haszonbérleti díj.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította és kötelezte arra, hogy 15 napon belül fizessen meg az I., II.r. alpereseknek 10.000 Ft, továbbá az alperesi beavatkozónak 10.000 Ft perköltséget.

Az ítélet ellen a felperes nyújtott be fellebbezést, melyben annak megváltoztatásával a keresetének történő helytadást kért.

Az alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő, míg az alperesi beavatkozó az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesi beavatkozónak 15 napon belül 10.000 Ft fellebbezési eljárási perköltséget. A jogerős ítélet indokai szerint a felperes a közgyűlés szabálytalan összehívását nem bizonyította. A földtulajdonosok gyűlésének összehívására vonatkozó hirdetmény kifüggesztésének tényét az alperesek által csatolt (öt irat) hirdetményre vezetett kifüggesztési záradék tanúsítja. E szerint 2006. május 17-től 2006. június 16-ig a közgyűlést összehívó hirdetmény kifüggesztésre került T. Község Kőrmegyzőségének hirdetőtábláján. E kifüggesztési záradék a bíróság álláspontja szerint a Pp. 195. § (1) bekezdésében szabályozott közokiratnak minősül. E körokirattal igazolt tényekkel szemben a felperesnek kellett volna a perben minden kétséget kizáró módon igazolnia azt a tényállítást, hogy a hirdetmény 30 napig nem volt kifüggesztve a T.-i Kőrmegyzőség hirdetőtábláján. A bíróság Cs. I. és P. J. tanúvallomásából azt állapította meg, hogy a hirdetmény 30 napig nem lett kifüggesztve, ezzel szemben A.-né B. B. és L. J. tanúvallomásából azt állapította meg, hogy a hirdetmény 30 napig kifüggesztésre került. A bizonyítékokat akként értékelte, hogy az egymásnak ellentmondó tanúvallomások nem igazolják, hogy a kifüggesztési záradék helytelen adatokat tanúsít, ennek bizonyítatlanságát pedig a felperes terhére kellett értékelni.

A bíróság nem találta bizonyítottnak azt sem, hogy a 8/2006. számú közgyűlési határozat az okszerű gazdálkodás követelményébe ütközik. Az alperes által az iratokhoz csatolt közgyűlési jegyzőkönyvből ugyanis nem állapítható meg, hogy a felperes a Gy. H. Bérkilövő és Vadgazdálkodási Társulás nevében tett volna a vadászati jog haszonbérletére olyan ajánlatot, hogy termőföldnél 500 Ft/hektár/év, az erdőterületnél pedig 1.500 Ft/hektár/év bérleti díjat fizetne a vadásztársaság. A közgyűlésen elhangzottakat a hitelesített jegyzőkönyv tanúsítja. E szerint csak egy érvényes ajánlat érkezett és a felperes saját nevében tett ajánlata nem tekinthető annak, azt nem kellett a közgyűlésnek a mérlegelési körébe vonnia. A jegyzőkönyv szerint egyébként a felperes azt javasolta, hogy azé legyen a haszonbérleti jog, aki többet fizet érte, ő felajánl 500 Ft-ot (jegyzőkönyv 8. oldal 1. bekezdés). Minthogy a vadászterület kialakítását követően a közgyűlésnek döntenie kellett a hasznosítás módjáról és mértékéről, valamint kedvezőbb ajánlat az elfogadottnál nem volt, ezért a bíróság nem találta bizonyítottnak azt, hogy a 8/2006. számú közgyűlési határozat az okszerű gazdálkodást sértené.

Szintén a közgyűlés jegyzőkönyvének tanúsága szerint az 5/2006./VI.19./ számú közgyűlési határozattal a közgyűlésen

jelenlévők - köztük a felperes is - egyhangúlag elfogadták a regisztráció eredményeként, hogy a S. Zrt. képviseli a Magyar Államot az erdőterületek tekintetében. Ezért utóbb a felperes eredményesen már nem hivatkozhat arra, hogy az alperesi beavatkozó S. Zrt. a közgyűlésen nem volt jogosult a képviseletre és szavazásra. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) 14. §-ának (4) bekezdése értelmében ugyanis társult vadászati jog esetén, amennyiben az (1), (2) bekezdés alapján meghozott határozattal a kisebbségben maradt, vagy a határozat hozatalban rész nem vett tulajdonosok nem értenek egyet, jogosultak a b) pont szerint a határozat bíróság előtti megtámadására. A felperes az 5/2006. számú határozat meghozatalában részt vett, azt elfogadta, a regisztráció eredményét nem vitatta, így utóbb az abban foglaltakat nem teheti vitássá. Ezért a másodfokú bíróság a jelen ügy eldöntése szempontjából nem tekintette jelentős körülménynek azt, hogy a S. Zrt. a perbeli közgyűlésen képviseleti joggal rendelkezett-e, vagy sem. Álláspontja szerint a felperes a szavazati jog hiányára érdemben csak akkor hivatkozhatna, ha a közgyűlésen nem vett volna részt, illetve a S. Zrt. regisztrációjának elfogadása ellen szavazott volna.

A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését, vagy megváltoztatását és a kereseti kérelmének történő helytadást kért. Arra hivatkozott, hogy a felülvizsgálati kérelemmel érintett első és másodfokú ítélet más-más indokolással, de egyformán megalapozatlanul utasította el a keresetét. Az elsőfokú bíróság jogszabálysértő módon mellőzte, illetve nem fogadta el bizonyító erejűként a Nemzeti Földalapkezelő Szervezet által kiadott nyilatkozatot arra vonatkozóan, hogy a S. Zrt. a perbeli közgyűlésen képviseleti és nyilatkozattételi joggal nem rendelkezett. Sérelmezte, hogy e kérdésben a másodfokú bíróság már nem foglalt állást, holott azt a fellebbezésében kifejezetten kérte és ennek meghatározó szerepe van az ügy lényege szempontjából. Nem létező érvénytelen meghatalmazással ugyanis nem lehet érvényesen szavazni még akkor sem, ha a meghatalmazás érvénytelenségét a földtulajdonosi gyűlés résztvevői a gyűlés időpontjában nem ismerték. Álláspontja szerint emiatt a másodfokú bíróság ítélete sérti a Pp. 213. § (1) bekezdését.

A 8/2006. számú közgyűlési határozat érvénytelenítése körében a felperes arra hivatkozott, hogy a bíróság iratellenesen 500 Ft-os ajánlatról beszél, holott az ajánlat 1.500 és 1.000 Ft-ról szólt. Másrészt az ajánlatot a felperes nem a saját nevében tette, hanem a Gy. H. Vadásztársaság nevében, melyet a perben becsatolt irat is igazol. Meghatalmazását azonban a földtulajdonosi gyűlésen nem

kérték el, azt a jegyzőkönyvhöz nem csatolták. Fenntartotta azt az előadását, hogy az ajánlata összecszerűségét tekintve kedvezőbb volt az elfogadottnál, ezért a 8/2006. számú közgyűlési határozat az okszerű gazdálkodás követelményébe ütközik.

Sérelmezte, hogy a kifüggesztés körülményeinek vizsgálatakor a másodfokú ítélet semmilyen érdemi indokolást nem adott arra, hogy miként mérlegelte két elfogult tanú véleményét (a település polgármestere és a hivatal egyik munkatársa) két, az ügyben elfogulatlan tanú álláspontjával szemben. A másodfokú bíróság elmulasztotta mérlegelni azt a körülményt, hogy L. J. tanú, a település polgármestere éppen annak a vadásztársaságnak a titkára (pénzügyi felelőse), amely a földtulajdonosi gyűlési határozatok nyomán a vadászterületen vadászatra jogosulttá vált. 2006. október 20-án pedig a T. D. Vadásztársaság felügyelő bizottságának elnökévé választotta őt. Ezért a felperes álláspontja szerint e tanú kifejezetten elfogult. A másik tanú, A.-né B. B. pedig a meghallgatása során elmondta, hogy már több alkalommal előfordult, hogy a hirdetmények eltűntek. Nem állította a tanú azt sem kifejezetten, hogy a hirdetmény biztosan kint volt. Mint mondta, csak fénymásolatot szoktak kitenni, illetve az eltűnés észlelését követően pótolni szokták a hiányt a hirdető táblán. Elmondása alapján ez a gyakorlat teljesen jogszabályba ütköző, hiszen a folyamatos 30 napos hirdető táblán tartáshoz fűződik jogkövetkezmény, azaz csak a folyamatos hirdetés tekinthető érvényesnek.

Az alperesek felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztettek elő. Az alperesi beavatkozó a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet helyesen állapította meg, hogy az 5/2006./VI.19./ számú határozat felperes részéről történt elfogadása lényeges körülmény volt, mert ezzel a magatartásával elfogadta a földtulajdonosi gyűlést megelőzően elvégzett un. regisztráció eredményét. Ennek a határozatnak a megsemmisítését nem kérte, ezzel lényegében elismerte, hogy a földtulajdonosi gyűlésen nem vitatta a földtulajdonosok és képviselők szavazati arányának nyilvántartásba vételét, így utóbb azt vitássá már nem teheti.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül a Pp. 275. §-ának (2) bekezdése értelmében

A felülvizsgálati kérelem az alábbi indokok miatt alaptalan.

A jogerős ítélet a per iratai között található jegyzőkönyv adatai alapján helytállónan állapította meg, hogy az 5/2006./VI.19./ számú közgyűlési határozat értelmében a jelenlévők, köztük a felperes is egyhangúan elfogadták a regisztráció eredményét, ebből következően a felperes sem vitatta azt, hogy a közgyűlésen a Magyar Állam tulajdonában lévő földterületek képviselőjeként az alperesi beavatkozó S. Zrt. vett részt. A jogerős ítélet helytállónan jutott arra a jogi álláspontra, hogy utóbb a felperes eredményesen már nem hivatkozhat arra, hogy az alperesi beavatkozó S. Zrt. a közgyűlésen nem volt jogosult képviseletre és szavazásra. A felülvizsgálati bíróság álláspontja szerint ezt megalapozottan csak a Magyar Állam képviselője vitathatná a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (továbbiakban: Vtv.) 14. § (4) bekezdésében meghatározott eljárási rendben. A felperes azonban, aki az 5/2006. számú határozathozatalban részt vett, azt elfogadta, a regisztráció eredményét a közgyűlésen nem vitatta, utóbb az abban foglaltakat nem teheti vitássá. Miután a Magyar Állam tulajdonában lévő földrészek tekintetében a felperes állítása szerinti jogszerű képviselő, a Nemzeti Földalap Kezelő Szervezet, nem élt a 14. § (4) bekezdésében részére biztosított jogokkal (mint a határozat-hozatalban állítólagosan részt nem vett tulajdonos), e jogot helyette a felperes nem gyakorolhatja.

A kifejtettekre tekintettel a másodfokú bíróság helytállónan jutott arra a jogi következtetésre, hogy jelen ügy eldöntése szempontjából nem jelentős az a körülmény, hogy a S. Zrt. a perbeli közgyűlésen képviseleti joggal rendelkezett-e, vagy sem. E körben a felperes felülvizsgálati kérelmében alaptalanul hivatkozott arra, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 213. §-ának (1) bekezdésében foglaltakat, nevezetesen azt a szabályt, hogy az ítéletben foglalt döntésnek ki kell terjednie a perben érvényesített valamennyi kereseti kérelemre.

A 8/2006. számú közgyűlési határozat érvénytelenítése iránti kereset körében a jogerős ítélet helytállónan indult ki abból, hogy a Vtv. 16. § (1) bekezdésének a)-c) pontjai értelmében a vadászati jog haszonbérelője lehet:

- a) Vadászjeggyel rendelkező tagokból álló egyesület (a továbbiakban: vadásztársaság;
- b) a vadásztársaságok érdekképviselői szerve;
- c) a mezőgazdasági, illetve erdőgazdálkodás ágazatba sorolt, Magyarországon bejegyzett gazdasági társaság, közhasznú társaság, szövetkezet, továbbá az erdőbirtokossági társulat, feltéve, ha a vadászterület több, mint a felét mezőgazdasági, erdőgazdálkodási, vagy természetvédelemmel összefüggő gazdasági tevékenység céljából használja.

Magánszemély tehát nem lehet a vadászati jog haszonbérelője.

A felperes, a 2006. június 19-i közgyűlési jegyzőkönyv tartalma szerint (8. oldal első bekezdés) a saját nevében tett - állítása szerint az elfogadottnál magasabb összegű - haszonbérleti díjra vonatkozó ajánlatot. A felperesnek az a felülvizsgálati kérelemben foglalt előadása, hogy az ajánlatot a Gy. H. Vadásztársaság nevében tette, a jegyzőkönyv adatai alapján tényként nem fogadható el. Az a körülmény - melyre felülvizsgálati kérelmében is hivatkozott, hogy meghatalmazását a földtulajdonosi gyűlésen nem kérték el - és azt a jegyzőkönyvhöz nem csatolták - a felperes érdekkörébe esik. Neki kellett volna a regisztrációkor erre a körülményre hivatkozni és meghatalmazását a jegyzőkönyvhöz csatolni. Ennek elmulasztására utóbb megalapozottan már nem hivatkozhat. A kifejtettekre tekintettel helytálló a jogerős ítéletnek az a megállapítása, hogy a felperes nem tudta bizonyítani, miszerint a 8/2006. számú közgyűlési határozat az okszerű gazdálkodás követelményébe ütközne abból eredően, hogy a haszonbérletre vonatkozóan az alacsonyabb összegű ajánlatot fogadta el.

A felülvizsgálati bíróság nem találta jogszabálysértőnek a jogerős ítéletnek azt a megállapítását sem, hogy a közgyűlés szabálytalan összehívását a felperes nem bizonyította.

A Ptk. 195. § (1) bekezdése értelmében az olyan papír alapú, vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző, vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést, vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgy szintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját.

A Ptk. 195. § (6) bekezdése értelmében a közokiratot az ellenkező bizonyításáig valódinak kell tekinteni, a bíróság azonban - ha szükségesnek találja - az okirat kiállítóját hivatalból is megkeresheti, hogy az okirat valódisága tekintetében nyilatkozzék.

A perben 5. sorszám alatt az alperes becsatolta a szabályszerű kifüggesztés tényét igazoló, az illetékes önkormányzatok által rávezetett záradékot tartalmazó hirdetményeket. A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott A.-né B. B., aki K.-S.-T. Községek Körjegyzőségén igazgatási főelőadóként dolgozik, úgy nyilatkozott (16. sorszámú jegyzőkönyv 2. oldal negyedik bekezdés), hogy "több földtulajdonosi közösség nevében hoztak hirdetményeket a körjegyzőséghez, N. E. (az I.r. alperes törvényes képviselője) is hozott többet. Ezeket a hirdetményeket minden esetben kifüggesztettük 30 napra, záradékkal elláttuk. Biztos, hogy a nekem felmutatott hirdetmény a t.-i hirdető táblán kint volt." Utóbb a tanú kérdésre megerősítette, "mind T.-ön, mind K.-án ki volt függesztve a hirdetmény. Ezt tudom nyilatkozni a velem ismertetett P. J., illetve Cs. I. által tett tanúvallomásokra" (16. sorszámú

jegyzőkönyv 3. oldal hetedik bekezdés). Az idézett tanúvallomásra tekintettel minden alapot nélkülöz a felperesnek az a felülvizsgálati előadása, hogy "A.-né B. B. tanú kifejezetten nem állította, hogy a hirdetmény biztosan kint lett volna". A felperes által a felülvizsgálati kérelmében előadottak a tanú összefüggő vallomásából kiragadott és nem a tanúvallomás tényleges tartalmát tükröző részletek.

A jogerős ítélet a bizonyítékoknak a Pp. 206. § (1) bekezdésében foglalt okszerű mérlegelésével, helytállóan állapította meg, hogy az egyéb, egymásnak ellentmondó tanúvallomások nem - így a felperes által mellőzni, illetve figyelembe venni kért tanúvallomások sem - voltak alkalmasak arra, hogy a közokiratban foglalt tények valóságtartalmát megdöntsék.

A kifejtett indokok miatt a felülvizsgálati bíróság azt állapította meg, hogy a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályokat, ezért a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta a Pp. 275. §-ának (3) bekezdése alapján.

A Legfelsőbb Bíróság az alaptalan felülvizsgálati kérelmet benyújtó felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazott 78. §-ának (1) bekezdése alapján kötelezte a beavatkozó felülvizsgálati eljárással kapcsolatban felmerült költségének - jogi képviselési munkadíjának - megfizetésére. Ennek összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003./VIII.22./ IM. rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése alapján állapította meg.

Budapest, 2008. május 29.

Dr.Murányi Katalin sk. a tanács elnöke
Dr.Török Judit sk. előadó-bíró
Váradi Károlyné dr. sk. bíró